

TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN

Seikkailurata sudenpennuille

Sandra Korpaeus

Opinnäytetyö
Kesäkuu 2015
Matkailun koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Matkailun koulutusohjelma

SANDRA KORPÆUS:
Tapahtuman järjestäminen
Seikkailurata sudenpennuille

Opinnäytetyö 50 sivua, joista liitteitä 5 sivua
Kesäkuu 2015

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön aiheena oli suunnitella ja toteuttaa Kymenlaakson partiopiirin organisoimassa, ensi kertaa kymenlaaksossa järjestettävässä, Suurjuhla 2014 tapahtumassa, toteutettava seikkailukokonaisuus. Suurjuhla 2014 järjestettiin Kouvolassa 7–8.6.2014 ja siihen osallistui reilut 8 000 partiolaista. Seikkailukokonaisuuden kohderyhmänä olivat 7–9-vuotiaat sudenpennut, joita osallistui tapahtumaan noin 2 500. Sudenpentujen lisäksi seikkailuun osallistui myös noin 500 ryhmänohjaajaa. Seikkailukokonaisuus koostui neljästä erilaisesta seikkailuradasta. Työ toteutettiin yhteistyössä Kymenlaakson partiopiirin kanssa.

Työn teoreettisessa osassa käsitellään projektityöskentelyä, tapahtuman suunnittelua ja järjestämistä. Tutkimusongelmina olivat; miten järjestetään onnistunut tapahtuma, miten seikkailupäivä suunnitellaan ja toteutetaan, miten seikkailuista saadaan kohderyhmää kiinnostava, heille sopiva ja partiotoimintaa tukeva sekä mitä suunnittelussa tulee ottaa huomioon. Toiminnallisen osuuden tukena käytettiin kvantitatiivista tutkimusmenetelmää lähinnä osallistuvan havainnoinnin sekä henkilökohtaisten haastatteluiden muodossa.

Työn lopputuotoksena on valmis tapahtuman osa-alue, neljä seikkailurataa sudenpennuille, jotka toteutettiin Suurjuhla 2014 tapahtumassa.

ABSTRACT

Tampereen ammattikorkeakoulu
Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Tourism

SANDRA KORPAEUS:
Planning an Event
Adventure Tracks for Cub Scouts

Bachelor's thesis 50 pages, appendices 5 pages
June 2015

The purpose of this functional thesis was to plan and organize an adventure ensemble for Suurjuhla 2014, an event arranged by Kymenlaakso Scout District. This was the first time when the event was organized in Kymenlaakso. The event was held in Kouvola on 7–8 June 2014 and there were more than 8 000 scouts. The adventure ensemble was targeted at 2 500 cub scouts of the age of 7–9 years. Some 500 leaders also took part in the adventure. The adventure ensemble consisted of four different adventure tracks. The work was accomplished in co-operation with Kymenlaakso Scout District.

The theoretical part of the thesis handled project work, and planning and organizing an event. The research questions of this thesis were how to plan a successful event, how to plan and organize an adventure day, how to make an adventure that interests and suits the target group, how to make an adventure to support scouting and what to pay attention to in planning. The functional part of the thesis was backed up with qualitative research methods, mainly such as participatory observation and personal interviews.

The outcome of this thesis was a finished field of the event i.e. four adventure tracks for cub scouts, and they were implemented in the event Suurjuhla 2014.

Key words: event, planning, organizing, project, adventure

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	TUTKIMUSSUUNNITELMA	7
	2.1 Tutkimuksen kohde.....	7
	2.2 Käsitteet ja teoriat	8
	2.3 Tutkimuskysymykset	9
	2.4 Aineisto ja menetelmät	10
	2.5 Tutkimuksen kulku	11
3	TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN	12
	3.1 Tapahtuman järjestäjä	12
	3.2 Strategiset ja operatiiviset kysymykset.....	12
	3.3 Järjestämisen vaiheet	14
	3.3.1 Tavoitteiden määrittely	14
	3.3.2 Suunnittelu	15
	3.3.3 Toteutus ja päättäminen	16
	3.4 Kohderyhmä.....	16
	3.5 Budjetti.....	17
	3.6 Tapahtumapaikka.....	18
	3.7 Turvallisuus	19
4	PARTIOTOIMINTA.....	21
	4.1 Partiot toiminnan synty	21
	4.2 Aina valmiina!	22
	4.3 Mitä partio on?.....	22
5	TAPAHTUMA KÄYTÄNNÖSSÄ.....	24
	5.1 Tapahtuman ajankohta.....	24
	5.2 Tapahtuman teema ja tavoite	24
	5.3 Kohderyhmä.....	25
	5.4 Suunnitelma	25
	5.5 Suunnittelupalaverit	27
	5.6 Seikkailuradat	27
	5.6.1 Leiriportti ja sormivärilakana.....	28
	5.6.2 Grand Canyon	28
	5.6.3 Eiffel Tower	29
	5.6.4 Tower Bridge	30
	5.6.5 Borneon viidakko.....	30
	5.7 Budjetti.....	30
	5.8 Tapahtumapaikka.....	31

5.9 Aikataulu.....	32
5.10 Järjestelyt	32
5.11 Esivalmistelut ja rakentaminen	36
5.12 Seikkailuradat	36
5.13 Johtopäätökset ja arviointi	40
6 POHDINTA.....	41
LÄHTEET.....	43
LIITTEET	45
Liite 1. Maailmankartta	45
Liite 2. Pioneeripuiston kartat	46
Liite 3. Juoksuhaudat.....	49
Liite 4. Aikataulutut	50

1 JOHDANTO

Olen opintojeni aikana päässyt tutustumaan messujen järjestämiseen sekä osallistumaan erilaisiin tapahtumiin. Opintojeni ohella kiinnostus tapahtuman järjestämiseen sekä liikunta- ja luontomatkailua kohtaan on herännyt. Oma nuoruuden harrastukseni oli kiipinä, kun minulle tarjoutui mahdollisuus olla mukana järjestämässä ja toteuttamassa Suomen Partiolaisten tulevaa Suurjuhla 2014 -tapahtumaa. En ollut löytänyt vielä sopivaa aihetta opinnäytetyölleni ja kun ehdotus tästä aiheesta tuli, tartuin heti tilaisuuteen.

Idean työstä sain helmikuussa 2014 ystävältäni, joka toimi tapahtuman ohjelmapäällikkönä. Keskusteltuamme aiheesta ja saatuaani hyväksynnän ohjaavalta opettajalta, aloin työstämään ideoita tapahtumaa varten. Työn tavoitteena oli suunnitella ja toteuttaa neljä erilaista seikkailurataa kohderyhmälle, sudenpennuille, partiolaisten kesällä järjestettävään tapahtumaan. Lähdin mukaan suunnittelemaan tapahtumaa ja samalla kirjoittamaan projektista opinnäytetyötä projektityöskentelyn näkökulmasta.

”Projektin on selkeästi asetettuihin tavoitteisiin pyrkivä ja ajallisesti rajattu kertaluonteinen tehtäväkokonaisuus, jonka toteuttamisesta vastaa varta vasten perustettu, johtosuhteiltaan selkeä organisaatio, jolla on käytettävissään selkeästi määritellyt voimavarat ja panokset.”
(Kauhanen, Juurakko & Kauhanen 2002, 24.)

Puhuttaessa tapahtuman järjestämisestä, puhutaan siitä usein myös projektina, jolla on tietynlaiset tavoitteet. Kauhasen ym. (2002, 24) määritelmä projektille kuvaa hyvin myös tämän työn aikana havaitsemiani tapahtuman järjestämisen käytänteitä. Pääsin mukaan kokemaan, millaista on toimia suuren tapahtuman järjestäjäorganisaatiossa, sillä tapahtuma suunniteltiin ja toteutettiin yhteistyössä Kymenlaakson partiopiirin kanssa. Kehittäessäni omaa osa-alueettani tapahtumasta, pystyin myös peilata teoriaa käytännössä tapahtuvaan tapahtuman järjestämiseen. Työn pohjana käytetään järjestäjäorganisaation ohjelmapäällikön ja ohjelmaryhmän sudenpentuvastaavan kanssa käytyjä keskusteluja, omia havainnoita sekä kirjallisuutta.

2 TUTKIMUSSUUNNITELMA

Tutkimussuunnitelmassa käydään läpi työn perusta. Siitä selviää työn tarkoitus ja tavoitteet sekä millaisilla menetelmillä niihin päästään. Tutkimussuunnitelma auttaa sekä työn tekijää, että työn lukijaa hahmottamaan työnkulkua. Siinä muun muassa selvitetään lukijalle työssä käytettävät keskeisimmät käsitteet ja tutkimusongelmat, joihin työllä haetaan vastausta.

2.1 Tutkimuksen kohde

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia miten tapahtuman järjestäminen käytännössä tapahtuu, miten tapahtuma toteutetaan, mitä tulee ottaa huomioon ja miten tapahtumapäivästä saadaan onnistunut. Siinä siis seurataan tapahtuman järjestämisen prosessia alusta loppuun. Tapahtuma suunnitellaan ja toteutetaan partiotoiminnan näkökulmasta, sillä kyseessä on Suomen partiolaisten tapahtuma, Suurjuhla 2014. Tapahtuma järjestetään Kouvolassa 7–8.6.2014 ja sinne on odotettavissa noin 8 000–10 000 partiolaista. Tapahtuma järjestetään vain noin joka seitsemäs vuosi ja aiemmista tapahtumista on saatavilla hyvin vähän tietoa.

Työssä keskitytään siihen, millaisia seikkailuja ja elämyksiä voidaan tarjota tapahtumassa 7–9-vuotiaille sudenpennuille ja mitä suunnittelussa täytyy ottaa huomioon. Työn tarkoituksena on suunnitella ja toteuttaa kyseessä olevalle kohderyhmälle toimiva seikkailukokonaisuus, joka koostuu neljästä seikkailusta. Tavoitteena on, että sudenpennut kokevat uusia elämyksiä ja seikkailuja, ja ovat tyytyväisiä tapahtumapäivään.

Partiolaisten tapahtuma kiinnosti minua aiheena kovasti, sillä olen itse kasvanut lapsuuteni partiotoiminnan parissa. Osaltaan partiotoiminta on saanut minut hakeutumaan matkailualan koulutukseen, sillä olin hyvin kiinnostunut liikunta- ja luontomatkailusta, johon olen saanut kipinän lapsuudessani tämän harrastuksen myötä. Opiskelujeni aikana olen saanut olla esimerkiksi messuilla järjestämässä erilaisia tapahtumia sekä vieraila tapahtumissa, mitkä ovat nostaneet mielenkiintoni myös tapahtuman järjestämiseen.

Mielestäni partiotoiminnalla on suuri yhteiskunnallinen vaikutus, sillä partiotoiminta tukee lasten ja nuorten kasvua ja auttaa heitä kasvamaan kunnan kansalaisiksi. Par-

tioliikkeen tavoitteena onkin kasvattaa tasapainoisia kansalaisia, jotka edistävät maailmanrauhaa rakentamalla parempaa yhteiskuntaa. (Niilo-Rämä 2008, 51.) Partio toiminnan kautta moni nuori oppii tärkeitä elämänarvoja, kuten toisten ihmisten kunnioittamista ja auttamista.

2.2 Käsitteet ja teoriat

Opinnäytetyössä keskeisimpiä käsitteitä ovat tapahtuma, partio, sudenpentu, seikkailu, elämys ja kokemus. Tässä osiossa käydään tarkemmin läpi nämä käsitteet opinnäytetyön ymmärtämisen helpottamiseksi. Tapahtumaa suunniteltaessa on käytetty teoriapohjana Helena Vallon ja Eija Häyrisen teosta *Tapahtuma on tilaisuus*, Hanna Iiskola-Kesosen teosta *Käsikirja tapahtumanjärjestäjille* sekä Juhani Kauhasen, Arto Juurakon ja Ville Kauhasen teosta *Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus*.

Tapahtuma koostuu erilaisista osa-alueista muodostaen yhden ison kokonaisuuden. Tapahtuma on usein aineeton palvelutuote, joka jättää kävijälle kokemuksen, jonka pohjalta hän muodostaa mielipiteen tapahtuman onnistumisesta. Tapahtuman ydin muodostaa tapahtumalle luonteen, mutta onnistuakseen tapahtuma vaatii myös muita tuki- ja lisäpalveluita. (Iiskola-Kesonen 2004, 16–17.)

Partio on harrastustoimintaa, jonka juuret ulottuvat 1900-luvulle saakka. Sen tavoitteena on antaa lapsille ja nuorille tasapainoinen kasvualusta ja opettaa heille tärkeitä taitoja elämään. Tavoitteena on kehittää suhdetta itsen, muihin ja Jumalaan. Suomen partiolaisten toiminnassa on mukana vuosittain yli 65 000 jäsentä. (Niilo-Rämä 2008, 98; Partio: Tilastot 2013.)

Sudenpentu on partio toiminnan ikäkausien nuorin jäsen, joka on iältään 7–9-vuotias. Sudenpentu on vasta alkaja partiossa ja opettelee toimimaan omassa sudenpentu ryhmässä. Sudenpennun partiokäynti tukeutuu paljon aikuiseen ja hän oppii asioita helpoiten leikin kautta. (Niilo-Rämä 2008, 118.) Opinnäytetyössäni sudenpennut ovat keskeinen kohderyhmäni, jolle tapahtumapäivää rakennetaan.

Seikkailua kuvataan Suomen kielen perussanakirjan (2004) mukaan mielenkiintoiseksi, epätavalliseksi ja jännittäväksi matkaksi tai tapahtumaksi. Se voidaan määritellä myös

jopa vaaralliseksi tapahtumasarjaksi. Sana seikkailu taas on kuvattu toimintaa kuvaavana, jännittävien tai vaarallisten tapahtumien tai tapahtumasarjojen tavoittelemisena ja kohtaamisena. Se voidaan määritellä myös liikkumisena ja yksinkertaisten termi seikkailu tarkoittaa kokea seikkailu. (Haarala 2004, 40.)

Elämys ja **kokemus** ovat tarkoitukseltaan hyvin lähellä toisiaan. Suomen kielen perussanakirjassa sana elämys määritelläänkin (voimakkaasti) vaikuttavaksi kokemukseksi, kuten tunne-, maku- tai lukuelämys, ja se jättää ihmiselle muistijäljen tapahtuneesta. (Haarala 2004, 106, 513.)

2.3 Tutkimuskysymykset

Tässä opinnäytetyössä haetaan vastauksia seuraaviin tutkimuskysymyksiin:

- Miten järjestetään onnistunut tapahtuma?
- Miten seikkailupäivä suunnitellaan ja toteutetaan?
- Miten seikkailuista saadaan kohderyhmää kiinnostava, heille sopiva ja partiotoimintaa tukeva?

Tämän opinnäytetyön päätehtävänä on siis tutkia, mitä tapahtuman järjestäminen pitää sisällään ja miten järjestetään onnistunut tapahtuma. Tähän kysymykseen haetaan vastausta tapahtuman järjestämisen teorian pohjalta. Vastausta etsiessä perehdytään tapahtuman järjestämisen kirjallisuuteen ja perehdytään tapahtuman suunnitteluun ja toteutukseen, sekä rinnalla suunnitellaan tapahtumaa käytännössä. Teoriaa käytetään apuna, kun mietitään, mitä tulee ottaa huomioon seikkailupäivää suunnitellessa ja toteuttamisessa.

Kolmanteen kysymykseen haetaan vastausta selvittämällä, minkälaisia kohderyhmän jäsenet ovat ja minkälaiset aktiviteetit sopivat heidän kehitykselleen. Perehdytään partiotoimintaan ja sen arvomaailmaan kirjallisuuden avulla, sekä kysytään vinkkejä muilta järjestäjätiimin jäseniltä.

2.4 Aineisto ja menetelmät

Opinnäytetyössä voidaan käyttää monia erilaisia tutkimusmenetelmiä. Riippuen työn tarkoituksesta ja tutkimusongelmasta, voidaan ongelmaa lähestyä empiirisen tai tieteellisen tutkimuksen kautta. Vaihtoehtoja menetelmäksi on useita, mutta kaikkien päätehtävänä on saada vastaus tutkimusongelman kysymyksiin. (Heikkilä 2001, 13.) Tutkimusotteena voidaan käyttää esimerkiksi kvalitatiivista eli laadullista tutkimusta tai kvantitatiivista eli määrällistä tutkimusta. Tutkimusongelmasta riippuen näitä kahta menetelmää voidaan käyttää myös yhdessä täydentämään toisiaan. (Heikkilä 2001, 16.)

Kvalitatiivinen tutkimus vastaa kysymyksiin, miksi, miten ja millainen? Laadullisessa tutkimuksessa aineisto on yleensä tekstimuotoista, kuten päiväkirjat ja kirjeet. Aineistoa voidaan myös kerätä erilaisin haastattelu- ja kyselymenetelmin. (Heikkilä 2001, 16–17.) Tämä työ on toiminnallinen opinnäytetyö ja se toteutetaan projektina, käyttäen myös kvalitatiivista tutkimusotetta. Aineistona käytetään henkilökohtaisia keskusteluja, sähköpostiviestejä sekä tapahtumaorganisaation määrittelemää, teemaan pohjautuvaa, informaatiota ja arvopohjaa. Suuressa roolissa on osallistuva havainnointi, sillä työn aiheena ja lopputuotoksena on tapahtuman suunnittelu ja järjestäminen.

Toiminnallinen opinnäytetyö koostuu teoreettisesta osuudesta ja lopputuotoksesta eli produktista. Raportissa selvitetään mitä, miksi ja miten työ on tehty, kuvaillaan työprosessia sekä esitellään työn tulokset, oma arviointi ja johtopäätökset. (Vilkka & Airaksinen 2003, 65.)

Opinnäytetyöni koostuu teoriaosuudesta, kohderyhmään perehtymisestä sekä toiminnallisesta osasta. Työn lopussa on oma arviointi lopputuotoksen onnistumisesta. Työn lopputuotoksena on valmis tapahtuman osa-alue, neljä seikkailurataa sudenpennuille. Tuotosta käytetään Suomen partiolaisten Suurjuhla 2014 tapahtumassa. Seikkailuratojen suunnitelmat jäävät Suomen Partiolaisten käyttöön, jotta he voivat hyödyntää niitä jatkossa vastaavien tapahtumien järjestämisessä.

2.5 Tutkimuksen kulku

Luvussa kolme käsittelen tapahtuman järjestämisen teoriaa, jonka pohjalta suunnittelen tapahtumaa käytännössä. Teoria osuudessa käydään läpi tapahtuman järjestämisen erilaiset vaiheet. Mistä kaikki aloitetaan, millaisia tavoitteita tapahtumalle esitetään, miten suunnittelussa edetään, kuinka tapahtuma toteutetaan ja lopuksi päätetään. Luvun kolme teorian avulla etsitään vastausta päätutkimuskysymykseen, miten järjestetään onnistunut tapahtuma. Tästä luvusta pyritään saamaan tietoa myös alakysymykseen, miten seikkailupäivä suunnitellaan ja toteutetaan.

Tapahtuman järjestämisen teorian jälkeen siirrytään lukuun neljä, jossa käsitellään partiotoimintaa. Partiotoiminnan oivaltaminen on tärkeää, jotta lukija ymmärtää, minkälaisiin aatteisiin ja ihanteisiin tämän opinnäytetyön tuotos pohjautuu. Tässä luvussa tulee esille partiotoiminnan idea, tavoitteet ja historia. Tästä luvusta saadaan taustatietoa ja ideoita tapahtuman suunnitteluun ja se vastaa alakysymykseen, miten seikkailuista saadaan kohderyhmää kiinnostava, heille sopiva ja partiotoimintaa tukeva.

Viidennessä luvussa päästään työn toiminnalliseen vaiheeseen ja laitetaan teoria käytäntöön, kun suunnitellaan ja toteutetaan Suurjuhlan 2014 sudenpennuille seikkailupäivää. Luvussa lähdetään liikkeelle jo ennalta asetetuista tavoitteista ja teemasta, jotka on asetettu järjestäjätaholta. Näiden pohjalta tapahtumaan aletaan kehittämään suunnitelmia ja ideoita. Siinä kerrotaan tarkemmin juuri tämän työn kohderyhmästä ja miten suunnitelmat ovat edenneet ja muokkaantuneet kevään mittaan. Lopulta päädytään järjestelyihin ja itse tapahtumapäivään sekä kerrotaan kuinka päivä saatiin onnistumaan ja minkälaisia haasteita järjestämisessä tuli eteen.

Opinnäytetyön lopuksi on oma pohdinta tämän työn toteutuksesta, sen kulusta ja onnistumisesta. Opinnäytetyö lopussa on työssä käyttämäni lähteet sekä liitteet.

3 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN

Tapahtuman järjestäminen on projekti ja se voidaan määritellä monella eri tavalla. Kauhasen, Juurakon ja Kauhasen (2002, 24) mukaan; ”Projekti on selkeästi asetettuihin tavoitteisiin pyrkivä ja ajallisesti rajattu kertaluonteinen tehtäväkokonaisuus, jonka toteuttamisesta vastaa varta vasten perustettu, johtosuhteiltaan selkeä organisaatio, jolla on käytettävissään selkeästi määritellyt voimavarat ja panokset”. (Kauhanen, Juurakko & Kauhanen 2002, 24.)

3.1 Tapahtuman järjestäjä

Tapahtuman järjestäjänä voi olla esimerkiksi organisaatio, joka nimittää tapahtumalle projektipäällikön eli tapahtumatuottajan. Hänen täytyy olla täysin sitoutunut ja kiinnostunut projektista, jotta voi toimia tehtävässään. Henkilö voi olla nimetty organisaatiosta tai hän voi olla organisaation ulkopuolinen henkilö, kuten tapahtumatoimiston työntekijä. Projektipäällikkö pitää koko paletin kasassa, varmistaa, että asiat hoituvat sovitusti sekä kannustaa ja innostaa muita projektin työntekijöitä työssään. (Vallo & Häyrynen 2012, 223–225.)

Projektipäällikön kanssa työskentelee projektiryhmä, joka työstää tapahtumaa. Kuten projektipäälliköltä, myös projektiryhmän jäseniltä, odotetaan ehdotonta kiinnostusta ja sitoutuneisuutta projektia kohtaan. Jos kyseessä on iso projekti, voi projektipäällikkö jakaa projektin osiin ja nimetä projektiryhmän jäseniä vastuuhenkilöiksi tai pienempiä projektiryhmiä eri tehtäviin. (Kauhanen 2002, 33–34; Vallo & Häyrynen 2012, 228–230.)

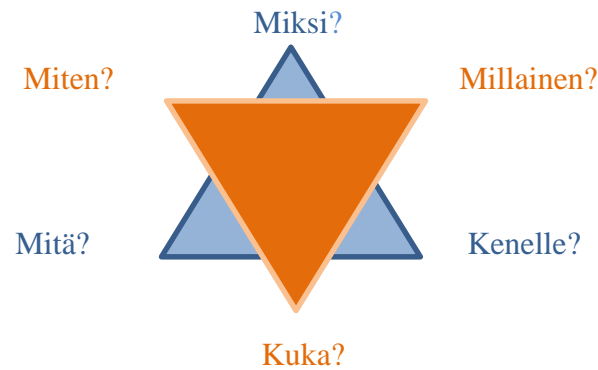
3.2 Strategiset ja operatiiviset kysymykset

Kun tähdätään onnistuneeseen tapahtumaan, tulee ennen suunnitteluun ryhtymistä vastata strategisiin sekä operatiivisiin kysymyksiin. Näihin kysymyksiin vastaamalla projektiryhmä luo pohjan tapahtuman idean ja teeman synnyttämiselle. (Vallo & Häyrynen 2012, 101, 103, 105.)

Strategiset kysymykset selvittävät *miksi* tapahtuma järjestetään, *kenelle* se järjestetään ja *mitä* järjestetään. Näihin kysymyksiin vastaamalla usein selviää tapahtuman idea, jonka kehittämiseen voi uhrautua paljon aikaa. Idean tulee olla huolella pohdittu, sillä se toimii tapahtuman punaisena lankana, jonka ympärille tapahtuma kietoutuu. Ilman selkeää ideaa ja tavoitetta tapahtumaa ei kannata järjestää, sillä ilman viestiä ja tarkoitusta ei tiedetä, *miksi* tapahtuma järjestetään. Kysymyksen ”*kenelle?*” avulla rajataan tapahtuman kohderyhmä ja näin ollen osataan vastata kysyntään sekä suunnitella kohderyhmälle soveltuva tapahtuma. Kohderyhmä määrittelee myös pitkälti sen, *mitä* järjestetään. Mitkä ovat ne lähtökohdat missä, milloin ja millaista tapahtumaa järjestetään ja suunnitellaan? Hyödynnetäänkö valmiita kattotapahtumia vai järjestetäänkö tapahtuma itse. Millainen on tapahtuman luonne, onko se asia- tai viihdetapahtuma, vai kenties näiden yhdistelmä? (Vallo & Häyrinen 2012, 101–103.)

Operatiiviset kysymykset pyörivät teeman ympärillä ja niillä haetaan vastausta kysymyksiin; ”*miten, millainen ja kuka?*”. Ensimmäisen operatiivisen kysymyksen tarkoituksena on selvittää, *miten* saadaan haluttu tavoite saavutettua ja oikeanlainen viesti välitettyä kohderyhmälle. Miten tapahtuman idea ja tema saadaan näkyville? Kysymys selvittää myös sen, rakennetaanko tapahtuma itse vai ulkoistetaanko tapahtumaprosessi tapahtumatoimistolle. Tapahtuman sisältöä ja ohjelmaa selvitetään kysymyksellä *millainen?* Käytetäänkö tapahtumassa ulkopuolisia esiintyjä, puhujia tai juontajia vai onko parempi käyttää ainoastaan oman organisaation väkeä? Ohjelman sisällön määrittää vahvasti valittu kohderyhmä. Tapahtuman avainhenkilö on vastaus kolmanteen operatiiviseen kysymykseen ”*kuka?*”. Avainhenkilö on tapahtuman tärkein elementti, joka vastaa tapahtumasta ja jolla on perimmäinen tarve tapahtuman järjestämiselle. (Vallo & Häyrinen 2012, 103–105.)

Näillä strategisten ja operatiivisten kysymysten perusteella muodostuu kaksi kolmiota, joiden täytyy olla hyvässä tasapainossa keskenään, jotta kaikki tapahtuman osa-alueet toimivat moitteettomasti. Kun nämä ovat tasapainoissa, strateginen ja operatiivinen tapahtumakolmio muodostaa tähden, joka on merkinä onnistuneesta tapahtumasta. (Vallo & Häyrinen 2012, 101–105.)

KUVIO 1. Onnistuneen tapahtuman kaavio. Strategiset ja operatiiviset kysymykset. (Vallo & Häyrinen 2012, 106.)

3.3 Järjestämisen vaiheet

Tapahtuman järjestämisessä käydään läpi erilaisia vaiheita. Nämä ovat tavoitteiden määrittäminen, suunnittelu, toteutus ja päättäminen. Seuraavissa kappaleissa käydään tarkemmin läpi, mitä nämä vaiheet pitävät sisällään. (Iiskola-Kesonen 2004, 8.)

3.3.1 Tavoitteiden määrittely

Tapahtumaa ei tule järjestää vain, koska niin on totuttu tekemään. Tapahtumaa suunniteltaessa tulisi pystyä rehellisesti vastaamaan kysymykseen; miksi tapahtuma järjestetään? Kun tapahtumalla on selkeä tavoite, onnistumista on helppo mitata tapahtuman jälkeen, jolloin saadaan varmuus siitä, oliko tapahtuma kannattava järjestää ja oliko siitä konkreettista hyötyä. (Vallo & Häyrinen 2012, 110–111.)

Tavoitteet siis kertovat sen, mitä tapahtumalla halutaan saavuttaa. Tavoitteita voivat olla esimerkiksi paikkakunnan elävöittäminen tai imagon kohottaminen, mutta yhtä hyvin sen tarkoituksena voi olla jäsenten aktivoiminen. Tavoitteet tulee olla selvillä jokaisella tapahtumaorganisaatioon kuuluvalla, jotta prosessi pysyy selkeänä. (Iiskola-Kesonen 2004, 8–9.) Kun tavoitteet ovat kaikilla organisaatioon kuuluvalla sisäistetty, toteutus ja suunnittelu ovat huomattavasti helpompia. (Kauhanen ym. 2002, 45.)

Organisaation tavoitteena voi olla taloudelliset tavoitteet tai he voivat pyrkiä tapahtuman kautta nostattamaan imagoaan, jolloin tavoitteet ovat enemmänkin sisällöllisiä. (Kauhanen ym. 2002, 45.) Iiskola-Kesosen (2004, 9) mukaan näiden tavoitteiden lisäksi

määritellä myös kilpailulliset tavoitteet. Usein kuitenkin tavoitteena on hyötyä tapahtumasta taloudellisesti, jolloin asetetaan myös tulostavoitteet budjettiin. Taloudellisiin tavoitteisiin voidaan pyrkiä kertaluontoisesti suoraan tapahtumasta tai tapahtumalla voidaan tähdätä uusien kontaktien hankkimiseen sekä asiakastyytyvyyden ylläpitämiseen, jolloin taloudellinen voitto ei ole mitattavissa suoraan tapahtuman jälkeen. (Kauhanen ym. 2002, 45–46.)

3.3.2 Suunnittelu

Suunnittelu tulee tehdä huolellisesti, jotta löydetään parhaat keinot vastata tavoitteisiin. Kun suunnitteluun on paneuduttu maltilla ja huolella, saadaan enemmän tehoja toimintaan sekä resursseihin ja ajankäyttöön. Hyvällä suunnittelulla myös paljastuu epärealistiset tavoitteet ja saadaan tapahtuma onnistumaan. (Iiskola-Kesonen 2004, 9.)

Suunnitteluvaihe on tapahtumaprosessin aikaa vievin osuus ja vie laskennallisesti 75 % tapahtumaprosessin kulusta. Suunnittelulle kannattaa varata paljon aikaa, sillä hyvin suunniteltu tapahtuma on jo puoliksi tehty. Suunnittelu kannattaa aloittaa ajoissa varsinkin silloin, kun on kyseessä iso tapahtuma ja tarve suurille tapahtumatiloille. Esimerkiksi järjestettäessä isoja kongresseja tai messuja, suositut tilat täytyy mahdollisesti varata jo vuotta tai kahta aikaisemmin. (Vallo & Häyrynen 2012, 157–158.)

Kun suunnitteluun otetaan mukaan kaikki tapahtuman toteutukseen osallistuvat henkilöt, saadaan tapahtuman ideoinnista ja järjestämisestä tehokasta. Näin myös henkilöt sitoutuvat lujemmin projektiin ja ovat perillä tapahtumasta. (Vallo & Häyrynen 2003, 179.) Suunnitteluvaiheessa jokainen hölmötkin kuulostava idea kannattaa sanoa ääneen, mielipiteitä ja ideoita kannattaa myös kysellä muilta projektin jäseniltä. Vieraalta kuulostava idea saattaa avata uusia näkökulmia ideointiin ja tuoda ratkaisuja ongelmiin. (Kauhanen ym. 2002, 48.) Ideoinnissa voidaan käyttää hyväksi myös erilaisia ideointimenetelmiä kuten aivoriihitoimintaa, tuplatiimityöskentelyä sekä ajatuskarttaa. (Kauhanen ym. 2002, 36.)

Iiskola-Kesosen (2004) mukaan SWOT-analyysi on hyvä väline tapahtuman suunnitteluun. Sen avulla kartoitetaan tapahtuman riskejä ja uhkia, mutta myös vahvuuksia ja mahdollisuuksia. (Iiskola-Kesonen 2004, 9.)

3.3.3 Toteutus ja päättäminen

Toteutus voidaan jakaa kolmeen eri vaiheeseen; rakennus, itse tapahtuma ja purkaminen. Toteutukseen vaikuttaa hyvin pitkälti suunnitteluvaiheen onnistuminen. Jos suunnitteluvaiheessa on otettu huomioon kaikki pienet yksityiskohdat, tapahtuman toteutus on sujuvaa. On tärkeää, että kaikki tapahtuman työntekijät ymmärtävät oman roolinsa tapahtumassa ja osuutensa suuressa yhteistyössä. (Vallo & Häyrynen 2003, 183–184.)

Rakennusvaihe on toteutuksen vaativin osuus. Se vie paljon aikaa, sillä siinä pystytetään raamit ja kulissit tapahtumalle. Jotta itse tapahtuma sujuu jouhevasti, rakennusvaiheelle tulee varata tarpeeksi aikaa. Kun yleisö saapuu tapahtumaan, on enää myöhäistä rakennella tai perääntyä. Tapahtuma virtaa eteenpäin kuin joki, vastoin käymisestä huolimatta. Vaikka tapahtumaa suunnitellaan useita kuukausia, joissain tapauksissa jopa vuosia, tapahtuma itsessään on kuitenkin hyvin nopeasti ohitse. (Vallo & Häyrynen 2012, 164.)

Tapahtuman aikana projektipäällikön tehtävänä on seurata tapahtumaa etäämmältä ja ratkoa ongelmatilanteita. Hänen tehtävänä on kannustaa työntekijöitä ja luoda positiivinen ilmapiiri. Hän pitää huolen, että tapahtuma pysyy aikataulussa ja kriisit kulisseissa. (Iiskola-Kesonen 2004, 11.)

Tapahtuman jälkeen alkaa purkuvaihe, joka on yleensä nopein ja vähemmän stressaava vaihe. Purkamisen jälkeen tapahtumasta tehdään kuitenkin vielä loppuraportti johtoryhmälle, jossa arvioidaan tapahtuman onnistuneisuutta ja ongelmia projektiryhmän näkökulmasta. Projektiryhmälle annetaan palautetta ja palkitaan sopivalla tavalla. Tapahtuma päätetään projektiorganisaation purkamiseen. (Vallo & Häyrynen 2003, 184–185; Kauhanen ym. 2002, 30.)

3.4 Kohderyhmä

Jo tapahtuman suunnitteluvaiheessa tulee olla selvillä, kenelle tapahtuma rakennetaan eli ketkä kuuluvat tapahtuman kohderyhmään. Jotta tapahtumasta saadaan onnistunut, tulee järjestäjien tuntea kohderyhmä mahdollisimman hyvin. Tapahtuman järjestäjien maku saattaa poiketa kohderyhmän mieltymyksistä, on siis hyvä tutkia, mistä kohderyhmä pitää ja millaisia odotuksia heillä on. Oli tapahtuma suunnattu sitten omalle hen-

kilökunnalle virkistykseksi tai potentiaalisille uusille yhteistyökumppaneille, tapahtuma tulee sekä suunnitella, että toteuttaa yhtä kiitettävästi. (Vallo & Häyrinen 2008, 111–115.)

Tapahtuman tavoite sekä kohderyhmä ja sen koko määrittelevät pitkälti, millainen tapahtumasta muovautuu. On syytä pohtia, millä tavoin kohderyhmä rajataan vai onko kyseessä kenties avoin tapahtuma, kuten konsertti. Esimerkiksi nuorisojoukon ja lapsiperheiden mieltymykset eroavat varmasti paljon toisistaan. Saadaanko tapahtuma järjestyseen yhdellä ohjelmalla vai tuleeko järjestää rinnakkaisohjelmaa? Kun kohderyhmä on päätetty ja rajattu, saadaan parhaiten vastattua odotuksiin ja mieltymyksiin, siten saadaan suunniteltua oikeanlainen, kohderyhmän näköinen tapahtuma. (Vallo & Häyrinen 2012, 119–123; Kauhanen ym. 2002, 36–37.)

3.5 Budjetti

Jo suunnitteluvaiheessa nousee nopeasti esille tapahtuman rahoitus. Riittävän budjetin määrittelyssä voidaan käyttää mallina edellisten tai muiden samankaltaisten tapahtumien budjettia. Rahoitukseen vaikuttavat oleellisesti muun muassa tähdätäänkö tapahtumalla taloudelliseen tuottoon tai onko tapahtumalla yhteistyökumppaneita ja sponso-reita. Jos tapahtumaan on pääsymaksu, hinnan asettaminen täytyy tehdä harkitusti, jotta lipun hinta ei rajoita osallistujamäärää. Myös lippujen ennakkomyynti sekä markkinointi ovat tärkeässä roolissa. Ennakkolipuissa voi olla houkuttimena esimerkiksi alennettu hinta. Ennakkolippujen menekistä pystyy myös hieman seuraamaan tapahtuman kiinnostavuutta, joka auttaa suunnitteluissa ja osallistujamäärän arvioinnissa. (Kauhanen ym. 2002, 59–60; Vallo & Häyrinen 2008, 139–141.)

Rahoitukseen liittyy aina myös riskejä. Esimerkiksi, jos tapahtumaan ei osallistukaan tarpeeksi väkeä, voidaan jäädä rankasti tappiolle. Onkin ehdottoman tärkeää, että suunnitelmat ovat realistiset alusta asti. Esimerkiksi, jos tapahtumaan järjestetään ruokailu, on selvää, että miehet syövät enemmän kuin naiset, joten tämä tulee ottaa huomioon ruokailuun varattavissa kustannuksissa. Rahoitusta miettiessä avainasemassa on yleisesti ottaen osallistujamäärä, sillä se määrittää hyvin pitkälti kaiken tapahtumaan liittyvän. (Vallo & Häyrinen 2012, 148.)

Budjetista eli taloudenpidosta nimetään vastaamaan yksi henkilö, talousvastaava. Hän pitää ajantasaista kirjaa rahavarojen hoidosta, käsittelystä sekä kirjanpidosta. Menot kannattaa kirjata budjettiin jo, kun suunnitelmat on päätetty toteuttaa, jotta laskelmat ovat koko ajan ajantasaisia ja projektipäällikkö tietää, paljonko rahaa on käytettävissä. (Kauhanen ym. 2002, 66.)

3.6 Tapahtumapaikka

Tapahtumapaikan valintaan vaikuttavat monet erilaiset tekijät. Olennaista on, järjestetäänkö tapahtuma sisä- vai ulkotiloissa. Paikan tulisi palvella tapahtuman tarkoitusperiä ja sopia kohderyhmälle. Sen tulisi myös sopia tapahtuman teemaan sekä järjestäjäorganisaation imagoon. Sijainniltaan paikan tulisi olla sellainen, että sinne on helpot kulkuehdot tai vaihtoehtoisesti järjestetty kuljetus. Liian pitkä matka tapahtumapaikkaan saattaa karsia osallistujia. Jos paikkaan ei ole kuljetuksia ja on oletettavaa, että osallistujat tulevat paikalle yhteiskyydeillä tai omalla kulkupelillä, tulee pysäköintitilaa järjestää riittävästi. (Kauhanen ym. 2002, 38–39; Vallo & Häyrinen 2012, 141.)

Riippuen tapahtuman tarkoituksesta, tulee miettiä ovatko tilat sopivat. Esimerkiksi tapahtuma, joka on pääasiassa osoitettu pyörätuolilla kulkeville, ei ole järkevää valita tapahtumaa vaikeakulkuiseen ulkomaastoon. Tilan valitsemisessa tulee myös kartoittaa sen koko ja onko se riittävä oletetulle osallistujamäärälle. Entä, jos ennakoilmoittautuminen osoittaa tapahtuman olevan suuressa suosiossa, riittääkö tila, jos ilmoittautumisia tulee arvioitua enemmän. (Kauhanen ym. 2002, 38–39.)

Tapahtumapaikalla on suuri merkitys tapahtuman onnistumiseen. Jos paikka ei tue tapahtuman teemaa, voi yleisilme jäädä vajaaksi. Varsinkin ulkomaalaisille vieraille on tärkeä jättää mieleenpainuva kokemus kulttuuririkkaasta tapahtumapaikasta. Myös tuesta ja turvallisesta tilasta voidaan loihkia suunnittelulla ja koristelulla aivan uudenlainen paikka. Tapahtumanjärjestäminen ulkotiloissa voi olla vaihtoehtona hyvin varteenotettava. Luonto tuo lisää toteuttamismahdollisuuksia ja aitoutta, mutta ilmasto voi myös tuoda paljon riskitekijöitä. Vaihtelevan sään lisäksi ulkotapahtumiin tuo haastetta muun muassa sähkön tarve sekä saniteettitilat. Riskittömin vaihtoehto saattaisi kuitenkin olla yhdistetty sisä- ja ulkotapahtuma, jolloin suuremmilta ongelmilta vältyttäisiin. Pääasiana on, että tapahtuma järjestetään teeman ja tilaisuuden luonteen mukaan oma-

peräisessä paikassa ja, että tilaisuus jäisi yleisön mieleen positiivisena kokemuksena. (Eventus 2000, 8–9.)

3.7 Turvallisuus

Suomen kokoontumislain (1257/1999) mukaan kokoontumisesta ei saa aiheutua huomattavaa haittaa yleiselle järjestykselle, ihmisten terveydelle tai omaisuudelle. Jokaisessa yleisötapahtumassa tulee olla nimetty turvallisuusvastaava, joka on vastuussa tapahtuman turvallisuudesta. Kuitenkin tapahtumanjärjestäjä on aina vastuussa onnettomuustilanteen sattuessa. Esimerkiksi yhdistyksen vastuuhenkilöt voivat joutua pahimmassa tapauksessa itse vastaamaan vahingoista. Viranomaiset voivat edellyttää vastuuvakuutusta tapahtumajärjestäjältä ennen yleisötapahtuman järjestämisen luvan myöntämistä. Korvausvastuu on kuitenkin tapauskohtainen, mutta pääsääntönä voidaan pitää sitä, jos järjestäjä on ollut huolimaton tai laiminlyönyt järjestäjän velvollisuuksiaan, joka on näin ollen johtanut tapaturmaan. Yleisesti ottaen tapahtuneen vahingon korvaus arvioidaan rahassa ja vahingosta riippuen, se voi vaatia korvauksia vielä monen vuoden päähän. Siksi on ehdottoman tärkeää, että tapahtumaa järjestettäessä tapaturmavakuutukset ovat kunnossa sekä on syytä selvittää onko tapahtumapaikalla tai vuokratiloissa vakuutusta. Jos velvollisuuksia ei ole laiminlyöty ja järjestäjä on ollut huolellinen, on kyseessä vahinko, josta järjestäjä ei ole korvausvelvollinen. (Vuoripuro 2007, 11–12; Roiha-Lindberg 2003, 80–81.)

Suurta yleisötapahtumaa suunniteltaessa tulee aina olla yhteydessä paikallisiin viranomaisiin mahdollisimman aikaisessa vaiheessa, vähintään viisi (5) vuorokautta ennen tapahtumaa. Poliisilta anotaan lupaa järjestää tapahtuma ja toimitetaan tapahtumasta tehty kirjallinen turvallisuussuunnitelma. Poliisi voi joko myöntää luvan tapahtumalle tai evätä sen. Poliisi on myös yhteydessä muihin tahoihin, kuten pelastus-, ympäristö-, terveys- sekä rakennusviranomaisiin harkitessaan luvan myöntämistä. Lisäksi pelastusviranomaisille on tehtävä pelastussuunnitelma, joka selvittää miten toimitaan vaaratilanteiden ehkäisemiseksi ja miten varaudutaan pelastustoimenpiteisiin. Turvallisuussuunnitelma on laajempi selvitys tapahtuman turvallisuudesta, kuten järjestyksenvalvonnan hoitamisesta sekä rikostentorjunnasta, selvitykset riskitekijöistä ja kuinka niihin varaudutaan. Pelkkä suuri yleisömäärä ei välttämättä ole edellytys luvan hankintaan, suuret

riskitekijät tapahtumapaikalla voivat yhtä hyvin vaatia lupamenettelyjä. (Vuoripuro 2007, 13–15.)

Poliisille tehtävästä ilmoituksesta tulee selvittää tapahtuman järjestäjä, yhteyshenkilö, tapahtuman ohjelma ja esiintyjät, arvioitu osallistujamäärä, aikataulu, tapahtuman järjestämispaikka sekä paikanomistajan lupa. Tämän lisäksi siitä tulee tulla ilmi järjestyksenvalvonta, mahdolliset anniskeluoikeudet ja anniskelualue, pysäköintiin ja liikenteseen liittyvät järjestelyt, rakennelmat, selvitys vakuutuksista sekä mukaan liitettynä turvallisuussuunnitelma, jossa on mukana mahdollisesti pelastussuunnitelma. (Vuoripuro 2007, 16–17.)

Suuressa yleisötapahtumassa tulee olla myös ensiapuvalmius, joka toimii yhdessä paikallisen terveydenhuollon kanssa. Toimiva ensiapuvalmius vähentää julkisen terveydenhuoltojärjestelmän ruuhkautumista, kun lievät loukkaantumiset ja haaverit pystytään hoitamaan tapahtumapaikalla. Ensiavun näkyvyys myös lisää kävijöiden mielekkyyttä ja he kokevat olevansa turvassa, kun apu on lähellä. Vakavimmissa tapaturmissa taas hätäensiapu saadaan aloitettua heti paikan päällä, kun paikalla on ammattilaisia auttajia. (Vuoripuro 2007, 51–52.)

Tapahtumaa suunniteltaessa tulee ottaa huomioon pelastustoimen ja terveydenhuoltojärjestelmän resurssit ja toimintavalmius. On tärkeää olla ajoissa yhteydessä näiden tahojen viranomaisiin, jotta he osaavat varautua tapahtuman onnettomuusriskeihin tarpeeksi suurella kapasiteetilla. Heidän on myös tärkeä saada informaatio muuttuneista liikennejärjestelyistä, joista toimitetaan aina kartta pelastusviranomaisille. Lisäksi tapahtumapaikalle täytyy olla aina esteetön pääsy hälytysajoneuvoille. Ulkotapahtumissa pelastusautojen tulee päästä viidenkymmenen (50) metrin päähän onnettomuuspaikasta ja kahdenkymmenen (20) metrin etäisyydelle rakennuksista ja uloskäynneistä. (Vuoripuro 2007, 25, 52.)

4 PARTIOTOIMINTA

Partiotoiminnan tarkoituksena on auttaa nuorista kehittymään ja kasvamaan kunnan kansalaisia, jotka osaavat elää tasapainossa ympäristönsä, muiden ihmisten sekä itsensä kanssa. Partiotoiminnan kasvatustavoitteet perustuvat arvopohjaan, joka on maailmanjärjestöjen määrittelemä. Sen mukaan ihmisellä on velvollisuuksia itseään, muita, ympäristöään, yhteiskuntaa sekä Jumalaa kohtaan. Partioliikkeen tavoitteena on kasvattaa tasapainoisia yksilöitä, jotka edistävät maailmanrauhaa rakentamalla parempaa yhteiskuntaa. (Hakonen 1995, 16; Niilo-Rämä 2008, 51.)

4.1 Partiotoiminnan synty

Partiolaisten esikuvana on partioliikkeen perustanut Robert Baden-Powell (B-P). Robert syntyi 22.2.1857 Lontoossa yhdeksän lapsiseen perheeseen. Robertin isä tunnettiin teologisista kirjoituksistaan ja äiti tunnettiin tyttöjen Public High School -järjestelmän suunnan näyttäjänä. Lapsuudessaan Robertilla oli paljon virikkeitä, hän piti metsästä, rakasti luontoa ja oli taiteellinen. Hän sai hyvän kasvatuksen, jonka kautta hän oppi vastuuntuntoa, kunnioitusta, itsenäisyyttä sekä sitkeyttä. (Tierala 1983, 26; Hillcourt 1992, 3–9.)

Upseerin uran aikana hän kirjoitti sotilastiedusteluoppaan ja otti vaikutteita uusista kasvatussuunnista sekä järjestöistä, jotka tekivät poikatyötä. Myöhemmin hän poisti Ohjeita tiedustelijoille -oppaastaan kaikki armeijaan liittyvät viittaukset ja kehitti opasta erilaisten kasvatuskirjallisuuksien avulla. Lopulta syntyi partiokasvatusjärjestelmä, joka sai innokkaan vastaanoton kasvattajien keskuudessa. (Hillcourt 1992, 98–105, 109; Tierala 1983, 26; Niilo-Rämä 2008, 29–30.)

Vuonna 1907 Englannissa Baden-Powell järjesti ensimmäisen partioleirin, joka pohjautui hänen kehittämäänsä kasvatusjärjestelmäänsä. Kyseessä oli koeleiri ja sille osallistui 22 poikaa. Robert kirjoitti pienen kirjan ”Scouting for Boys”, jonka myötä toiminta varsinaisesti alkoi. Sadat tuhannet Brittein saarten pojat innostuivat ja alkoivat partiolaisiksi sekä perustivat omia vartioitaan. Buumi levisi nopeasti ympäri maan ja myös tytöt

sekä aikuiset partiolaiset otettiin toimintaan mukaan. Suomeen partiotoiminta rantautui vuonna 1910. (Hakonen 1995, 12; Niilo-Rämä 2008, 22.)

4.2 Aina valmiina!

Partiolaiset antavat partiolupauksen, jossa he lupautuvat noudattamaan partioihanteita. Ne on lueteltu Partiojohtajan käsikirjassa Hakosen (1995, s.17) mukaan näin, ”partiolaisen ihanteena on; kehittää itseään ihmisenä, kunnioittaa toista ihmistä, auttaa ja palvella muita, tuntee vastuunsa ja velvollisuutensa, rakastaa ja suojella luontoa, olla uskollinen ja luotettava, rakentaa ystäväyttä yli rajojen ja etsiä elämän totuutta”. (Hakonen 1995, 17.)

Partiolaisten iskulauseena on ”Aina valmis!”, joka tarkoittaa sitä, että partiolainen on lupauksessaan luvannut olla aina, sekä henkisesti, että fyysisesti, valmiina toteuttamaan velvollisuutensa. Vaikka partiotoiminta saattaa vaikuttaa univormuineen todella yhtenäiseltä, todellisuudessa se on käynyt läpi hyvin erilaisia vaiheita ja on tällä hetkellä organisaatioltaan ja hengeltään yhtenäisempi kuin aiemmin. Suomen partioliike on historiansa aikana muun muassa ollut jakautuneena 11 eri partioliittoon, mutta nykyisin Suomessa toimii yhdistynyt partioliike, Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry, joka perustettiin vuonna 1972. (Paavilainen 2010, 12, 14, 16.)

4.3 Mitä partio on?

Partiossa opitaan, kasvetaan, seikkaillaan ja koetaan elämyksiä. Partiossa tuetaan lapsen ja nuoren kasvua ja annetaan vastuuta. Partiossa kokoonnutaan oman ryhmän kanssa viikoittain ja koetaan yhdessä seikkailuja. (Niilo-Rämä 2008, 12.)

Partiossa suoritetaan partiomerkkejä, saavutetaan uusia vaiheita ja tehdään retkiä luontoon. Siellä opitaan muun muassa sosiaalisia taitoja, kädentaitoja, erä- ja leiritaitoja, hengellisyyttä, partiotaitoja, kanasalaistaitoja, itsestään huolehtimista, johtamista ja luonnontuntemusta. Opittuja taitoja testataan erilaisissa kilpailuissa ja tapahtumissa, ja välillä kokoonnutaan porukalla partioleireille. Partio on myös kanava kansainvälisyys-

teen, sillä partiolaisia on maailmassa 38 miljoona ja osallistuminen ulkomaisille partioleireille on helppoa. (Niilo-Rämä 2008, 138–142.)

Partiotoiminnassa kasvatetaan lapsia ja nuoria partiomenetelmän ja partio-ohjelman kautta. Siinä otetaan huomioon yksilöiden ominaispiirteet ja kehitysvaiheet. Suomessa partio-ohjelma on jaettu viiteen ikäkauteen, jotta jokainen saa oman ikäkautensa ja kehitysvaiheensa mukaista opetusta ja toimintaa. Ikäkaudet ovat; sudenpennut eli nuoret koululaiset 7–9-vuotiaat, seikkailijat eli koululaiset 10–12-vuotiaat, tarpojat eli varhaisnuoret 12–15-vuotiaat, samoajat eli nuoret 15–17-vuotiaat ja vaeltajat eli nuoret aikuiset 18–22-vuotiaat. Ikäkaudet on jaoteltu luontaisen psyykkisen kehityksen mukaan ja niissä on otettu huomioon myös lapsen ja nuoren tyypilliset elämänvaiheet. Partion voi aloittaa minkä ikäisenä tahansa, mutta aikaisintaan seitsemän vuotiaana. (Niilo-Rämä 2008, 109, 111–112.)

5 TAPAHTUMA KÄYTÄNNÖSSÄ

Tässä osiossa käydään läpi, kuinka tapahtuman järjestäminen käytännössä toteutui. Toimeksiantonani oli järjestää Suomen Partiolaisten Suurjuhlaan 7–9-vuotiaille sudenpennuille neljä (4) erilaista seikkailuohjelmaa. Itse tapahtuma, Suurjuhla 2014, oli laajuudeltaan kaksi päiväinen, mutta toiminnallinen seikkailuosuus oli yhden päivän kesto.

5.1 Tapahtuman ajankohta

Tapahtuma järjestettiin Korian Pioneeripuistossa 7–8.6.2014 ja sinne oli kokonaisuudessaan ilmoittautunut noin 8 000 partiolaista. Tapahtumaan osallistujat ovat sudenpennut 7–9-vuotiaat, seikkailijat 10–12-vuotiaat, tarpojat 12–15-vuotiaat, samoajat 15–17-vuotiaat, vaeltajat 18–22-vuotiaat ja aikuiset. Tapahtuman ohjelmat ovat osittain jaoteltu ikävuosien mukaan, mutta esimerkiksi iltajuhla, partiojumalanpalvelus, pääjuhla sekä paraati ovat kaikille yhteistä ohjelmaa.

5.2 Tapahtuman teema ja tavoite

Suurjuhla 2014 teemaksi valikoitui ”Kuulun maailmalle”, jonka pohjalta aloin suunnitella seikkailuratoja. Teeman tarkoituksena oli, että partiolaiset tutustuvat eri maihin, kansainvälisyyteen, monikulttuurisuuteen, yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen ja osallistuminen yhteiseen tekemiseen. Tapahtuman tavoitteena oli tuoda kaikki Suomen Partiolaiset yhteen juhlimaan ja kunnioittamaan partiolaisten perinteitä sekä vahvistaa yhteisöllisyyttä.

Seikkailuratojen tavoitteena oli tarjota sudenpennuille uusia kokemuksia ja elämyksiä. Pyrkimyksenä oli, että seikkailuradat tarjoaisivat jotain sellaista, mitä he eivät pääse kokemaan jokaisella partioleirillä. Tavoitteena oli, että lapset oppivat partiokasvatuksen ihanteiden mukaan auttamaan toisia ja kehittämään tiimitaitojaan sekä oppivat ja oivaltavat tekemisen kautta. Seikkailuratoihin tuli teeman mukaisesti liittyä maailma ja kansainvälisyys.

5.3 Kohderyhmä

Kohderyhmä rajautui sudenpentuihin. Sudenpennut ovat partion ikäkausien nuorimpia harrastajia. Pääasiassa he ovat 7–9-vuotiaita eli peruskoulun 1.–3.-luokkalaisia, joille esimerkiksi koulun aloitus on tuonut uusia, psyykkisiä ja sosiaalisia haasteita. Partio-toiminnassa he oppivat lähinnä toiminnan kautta ja toimivat aikuisten ohjauksessa. Sudenpentujen kasvatustavoitteena on oppia toimimaan ryhmässä. Sudenpennulle ominaista on lapsenomainen rikas mielikuvitus ja hän oppii parhaiten toiminnan kautta. Hän on herkässä iässä, vaikka saattaakin olla hyvin reipas ja riehakas. Sudenpentu on vielä riippuvainen aikuisesta ja vasta opettelee noudattamaan sääntöjä. (Niilo-Rämä 2008, 118.)

Kohderyhmänä iso joukko lapsia vaatii paljon suunnittelua ja perehtymistä turvallisuuden. Seikkailuratojen tulee olla tarpeeksi helppoja, mutta kuitenkin niiden tehtävänä on tarjota lapsille haasteita ja uusia elämyksiä. Koska sudenpennut ovat partiossa vasta-alkajia, heillä ei ole vielä laajasti kokemusta erilaisista partioelämyksistä. Kohderyhmäni henkilöt ovat siinä ikäluokassa, jossa motorinen kehitys sekä itsevarmuus saattavat olla hyvinkin eri tasolla keskinäisessä vertailussa (Jaakkola 2013, 174). Jaakkolan (2013, 174–175) mukaan lasten motoristen perustaitojen kehitys on hyvin yksilöllistä ja riippuvaista siitä, minkälaisessa ympäristössä he ovat kasvaneet. Koska kohderyhmässä on eri-ikäisiä tyttöjä ja poikia, jäsenten kokoerot täytyi ottaa huomioon myös suunnittelussa. Halusin, että seikkailuradat motivoivat lapset liikkumaan ja että he saavat toteuttaa itseään ja kokeilla omia rajojaan. Myös Jaakkola (2013, 173–174) toteaa, että lapsen motoriselle kehitykselle ovat hyväksi sellaiset fyysiset haasteet, jotka kannustavat lasta kokeilemaan yhä monimutkaisempia liikkumisen muotoja.

5.4 Suunnitelma

Suunnitelmana oli järjestää sudenpennuille toiminnallinen seikkailupäivä, joka tukee partiolaisten aatteita ja ihanteita. Osanottajamääräksi arvioitiin 2 500 sudenpentua ja ilmoittautumisen päättyessä luku olikin hyvin lähellä totuutta. Keväällä 2014 aloitin seikkailujen suunnittelun arvioidulle osallistujamäärälle. Aikataulullisesti seikkailuille sekä muille ohjelmille oli varattu neljä tuntia ruokailujen lisäksi.

Sudenpennut tulevat kulkemaan yhdessä laumansa kanssa ja heillä on mukanaan 1–2 aikuista johtamassa ja auttamassa ryhmää tehtävissä. Lippukunnille annetaan ennakkotietona, että ryhmissä tulee olla 7–10 jäsentä, jotta tehtävien suorittamiseen menisi kulkakin ryhmältä ajallisesti suurin piirtein sama aika. Seikkailuratoja suunnitellessa täytyi ottaa huomioon, että 2 500 sudenpennun lisäksi tulee myös aikuisia kiertämään seikkailuja.

Sudenpentujen seikkailun pohjana käytetään maailmankarttaa, johon sudenpennut hankkivat päivän aikana tarroja suorittamistaan tehtävistä (liite 1). Tarroja he saavat seikkailuista, suunnistuksesta sekä musiikki- ja ruokaohjelmista. Seikkailut nimetään teeman mukaisesti, tunnettujen matkailukohteiden mukaan; Eiffel Tower, Borneon viidakko, Tower Bridge ja Grand Canyon.

Halusin kehittää päivästä lapsille kiinnostavan, motivoivan ja opettavaisen kokonaisuuden. Seikkailut, joihin päädyin, rohkaisevat lasta koettelemaan omaa uskallusta ja rohkaisevat häntä kokeilemaan uusia, vähän uskallustakin vaativia asioita. Lasten puolesta ei tehdä asioita, vaan lapset pääsevät itse kokeilemaan ja näin myös osaavat soveltaa opittuja taitoja myöhemmin.

Partiojohtajan käsikirjassa (1995, s.191) Hakonen toteaa, että oppimisen voi saada tehokkaammaksi, kun siinä yhdistetään sopivassa suhteessa psyykinen, fyysinen ja sosiaalinen tekeminen. Tätä teoriaa tukee esimerkiksi suunniteltu hämähäkinverkkotehtävä, jossa ryhmän tulee yhdessä kommunikoiden ratkoa ongelma, miten he kaikki pääsevät verkon toiselle puolelle, ja tietenkin myös vielä fyysisesti siirtyä seitin toiselle puolen.

Kevään aikana sain tehtyä hyviä suunnitelmia, mutta lumien lähdön viivästyminen aiheutti ongelmia (liite 3). Viimein kun lumet alkoivat sulaa, juoksuhautojen todellinen kunto paljastui. Osaa juoksuhaudoista ei pystyisi käyttämään romahtamisvaaran takia, osa oli valmiiksi romahtanut ja osassa oli ihmisten heittämiä jätteitä luontoon, kuten tölkkejä ja roskia. Pienten sudenpentujen turvallisuus oli ensiarvoisen tärkeää, joten suunnitelmia täytyi hioa ja miettiä juoksuhautojen kunnostamista ja siivoamista. Tapah-tuman järjestäjille oli annettu lupa käyttää juoksuhautoja, mutta täytyi erikseen pyytää lupa siivota ja kunnostaa niitä. Lupaa kysyin Kouvolan kaupungin viherpäälliköltä, lupaa ei kuitenkaan herunut ja suunnitelmia piti hioa jälleen kerran lisää.

5.5 Suunnittelupalaverit

Tapahtuman suunnitteluvaiheessa pidimme useita palavereita. Ensimmäinen palaveri, johon osallistuin, oli nimeltään Suurkokous ja se järjestettiin Valkealassa Puhjonrannan leirikeskuksessa 16.2.2014. Kokoukseen osallistui koko järjestäjätiimi. Kokouksessa käytiin lävitse tapahtuman kaikki osa-alueet ja tapahtuman kulku, mitä kaikkea Suurjuhlaan on suunniteltu ja mitä kunkin päivän aikana tapahtuu. Näin jokainen järjestäjäorganisaatiossa pääsi perille tapahtumankulusta. Lisäksi pidettiin pienempiä palavereita ristiin eri osa-alueiden, kuten talouden ja huollon kanssa. Kokouksessa jaettiin eri suunnittelutiimeille deadlineja ja tehtäviä. Itselleni tuli selvitettäväksi kuinka monta vapaaehtoista tarvitsen suorituspisteille sekä mitä seikkailuja tulisi testattavaksi tuleville piiripäiville.

Seuraavan Suurkokouksen päivämääräksi päätettiin 13.4.2014, järjestyspaikkana Valkealan Upseerikerho. Palaverissa käytiin tapahtumaa läpi ja annettiin uusia deadlineja ja asioita, joita pitää hoitaa. Ilmoitettiin, että piiripäivillä ei testatakaan seikkailuja, koska sinne oli ilmoittautunut vähemmän partiolaisia, mitä oli oletettu.

Suurkokousten rinnalla pidimme sudenpentujen ja seikkailijoiden yhteisiä palavereita netin välityksellä. Miltei kaikki kommunikointi tapahtui internetissä toimivan keskusteluohjelman tai sähköpostin välityksellä. Isompia kokouksia pidimme internetpalvelu-Skypen välityksellä, joissa osa tiimistä oli kokoontunut yhden tietokoneen äärelle koustamaan ja muut ympäri Suomen osallistuivat kokoukseen reaaliaikaisen kuvan ja äänen kautta omilta tietokoneiltaan.

Isojen ja pienten suunnittelupalavereiden lisäksi sain tukea järjestäjäorganisaation ohjelmapäälliköltä sekä ohjelmaryhmän sudenpentuvastaavalta. Sain keskusteluitamme arvokkaita ideoita ja kehitysehdotuksia seikkailujen suunnitteluun ja toteutukseen. Lisäksi kaikki lopulliset suunnitelmat ja ideat tuli hyväksyttävä ohjelmapäälliköllä.

5.6 Seikkailuradat

Pitkien suunnittelujen ja pohdintojen jälkeen päädyin hyväksi toteamiini seikkailuratoihin. Seikkailuratojen suunnitelmat muokkautuivat pitkin kevättä, sillä esimerkiksi maas-

to toi yllättäviä tilanteita eteen. Koska Pioneeripuisto on alueena myös rajallinen, täytyi välillä muokata suunnitelmia ja seikkailujen toteuttamispaikkoja muiden ohjelmien mukaan. Suunnittelutöitä tehtiin kevättalvella, joten en voinut olla varma, millainen maape-
rä tulee olemaan lumien lähdön jälkeen. Suuri osa suunnitelmista muokkaantui lopulliseen muotoonsa vasta viime metreillä ennen tapahtumaa. Osaa seikkailuradoista oli tarkoitus testata ennen varsinaista tapahtumaa Kymenlaakson Partiolaisten piiripäivillä, mutta valitettavasti testaaminen jäi välistä piiripäivien huonon kysynnän vuoksi.

5.6.1 Leiriportti ja sormivärilakana

Sudenpennut tulevat alueelle leiriportin kautta. Siinä heidät toivotetaan tervetulleiksi seikkailuun sekä annetaan ohjeita seikkailujen kiertämiseen. Leiriportin yhteyteen sijoitetaan iso lakana köytettynä puihin, johon jokainen pikku-partiolainen saa tehdä puumerkkinsä sormiväreillä. Tähän yhteyteen tulee myös käsienpesupiste.

Suunnittelin sormiväripisteen, jotta jos isommissa seikkailuissa olisi ruuhkaa, sudenpennuilla olisi jotain väliaikatekemistä. Toki tässä ajattelin myös niitä pienimpiä osallistujia, joille suuremmat seikkailut saattaisivat olla liian haastavia sekä heitä, joilla sattuisi olemaan jokin este osallistua muihin seikkailuihin. Maalailu tukisi myös lasten luovuutta ja oma-aloitteisuutta.

5.6.2 Grand Canyon

Olin saanut ehdotuksen, että yksi seikkailuista toteutettaisiin pioneeripuiston vanhoissa juoksuhaudoissa. Kävin paikan päällä kevättalvella helmikuussa, jolloin juoksuhaudat olivat vielä hyvin lumen ja jään peitossa. Suunnittelu tuntui hieman vaikealta näkemättä niitä oikeanlaisissa sääolosuhteissa. Paikan päällä sain kuitenkin kehiteltyä mielessäni jonkinlaisia seikkailuvaihtoehtoja, joista päädyin juoksuhaustaesterataan.

KUVA 1. Pioneeripuiston juoksuhaudat kevättalvella. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

Juoksuautojen päälle levitetään naamiointiverkkoa, juoksuautoihin laitetaan muutamia puisia esteitä, joita tulee ylittää. Juoksuhaudan päässä olevaan poteroon sijoitetaan ämpäreitä, jotka sisältävät lehtiä, käpyjä, hiekkaa tai muuta, joista sudenpentujen tulee löytää tunnustelemalla avain. Avaimen saatuaan he kipuavat tikkaita pitkin ylös ja hyppelevät autonrenkaiden lävitse arkulle, josta he saavat lukon avattuaan arkusta tarran maailmankarttaansa.

5.6.3 Eiffel Tower

Yhdeksi seikkailuvaihtoehdoksi sain vinkin ohjelmapäällikkö Sanna Salulta. Kyseessä oli hyvin tavanomainen partiossa käytettävä ja rakennettava a-pukki. A-pukki rakennetaan puusta ja köydestä ja sillä voi ylittää isojakin oja. Tämä seikkailu on helppo toteuttaa ja se on ojasta riippuen tarvittavan jännittävä nuorille sudenpennuille. Ajatuksena oli ensin, että sudenpennut pääsisivät rakentamaan a-pukkeja, mutta aikataulullisesti täytyi päättää niin, että a-pukit ovat valmiiksi rakennettuja ja sudenpennut pääsevät sitten ylittämään ojaa niillä.

5.6.4 Tower Bridge

Jo heti alkuvaiheessa minulle kerrottiin, että köysitoimintaan erikoistunut ohjelmapalveluyritys Faith Factor Ay on mukana toteuttamassa osaa Seikkailijoiden (10–12 –vuotiaat) seikkailuista ja että myös minulla olisi mahdollista käyttää heidän palvelujaan. Suunnittelin itse ensin muutamia köysirata-ideoita ja otin sitten yhteyttä Faith Factoriin. Kävimme muutamia sähköpostikeskusteluja alkuun ja sitten tapasin Harri Järvensivun asian tiimoilta Korian Pioneeripuistossa. Katsoimme paikat, joihin köysiradat voisi sijoittaa ja puhuimme muista yksityiskohdista, kuten lapsien määrästä, talkoolaisten tarpeesta, hinnasta, ohjeistuksista sekä ratojen turvallisuudesta. Tämän seikkailuradan jouduin ulkoistamaan täysin ulkopuoliselle, ammattitaitoiselle toimijalle, sillä kiipeilyratojen suunnittelu ja toteutus vaativat osaamista, eikä näin suurelle osallistujamäärälle ole helppoa tai turvallista tehdä kestävää kiipeilyrataa.

5.6.5 Borneon viidakko

Omien kokemusten pohjalta sain idean yhdeksi seikkailuvaihtoehdoksi köydestä rakennetun hämähäkinverkon, jossa koko ryhmä pitää saada verkon toiselta puolelta toiselle, käyttäen verkon jokaista aukkoa ainoastaan yhden kerran. Tässä tehtävässä sudenpentut pääsisivät käyttämään mielikuvitustaan, loogista päättelykykyään sekä kommunikointi- ja ryhmätyöskentelytaitojaan. Jos ryhmässä on paljon pienempiä lapsia, tehtävää pystyy myös helpottamaan siten, että jotain aukkoa saa käyttää esimerkiksi kaksi kertaa.

5.7 Budjetti

Tapahtuman kokonaisbudjetista oli varattu 7 700 € sudenpentujen ja seikkailijoiden suunnittelutiimien käyttöön. Partio perustuu täysin vapaaehtoistoimintaan, joten esimerkiksi tuleville työntekijöille ei palkkaa makseta, vaan toimitaan talkoolaisten avulla. Yleisenä sääntönä oli, että kaikki hankinnat mitkä vain pystyy, pyritään hankkimaan ilman kuluja. Sponsoreille ja yhteistyökumppaneille tarjottiin ensikädessä mainostilaa tapahtuman internetsivuilla tai tapahtumassa.

Tein listauksen tarvikkeista ja palveluista, joihin minun suunnitelmissa tulisi rahaa kulumaan. Suunnitelmissani oli vain muutamia tarvikkeita, joita tarvitsisi ostaa. Suurin tarpeeni oli puulle, köydelle ja ruuveille. Täytyi myös suunnitella käytännönjärjestelyt ja niistä syntyvät kustannukset, kuten tavaroiden kuljetus puistoon ja takaisin. Koska tapahtuman laajuus oli suuri, täytyi myös miettiä, mistä saisin kaikki rakennustarvikkeet, kuten sahat, akkuporakoneet, puukot, kirveet ja vasarat, sillä Kymenlaakson partiopiiirillä ei riitä varusteita jokaisen käyttöön.

Koska suunnitelmistani pystyi päätellä, että en tarvitse suuria määriä rahaa hankintoihin, minun ei tarvinnut tehdä itse erillistä budjettisuunnitelmaa. Hankin ostettavat tarvikkeet ja laitoin tapahtuman taloustoimistolle ostoksistani kuitit ja selvitykset, mitä ja mihin tarkoitukseen on tavaroita hankittu. Talouspuolenvastaavat hoitivat ostokseni tapahtuman budjettiin ja minä sain omani palautuksena.

5.8 Tapahtumapaikka

Sudenpentujen ja seikkailijoiden toiminnallisen seikkailupäivän tapahtumapaikkana toimi Kouvolan Korian vanhalla varuskunta-alueella sijaitseva Pioneeripuisto. Kymen pioneeripataljoona, joka aiemmin käytti aluetta, siirrettiin vuonna 1989 Vekaranjärven varuskuntaan. Pioneeripuisto on ollut vuodesta 1994 siviili- ja virkistyskäytössä (liite 2, 1 (3)). (Museovirasto: Korian kasarmialue 2009.)

Pinta-alaltaan alue on noin 60 hehtaarin kokoinen. Pääosin alue on metsikköä ja hiekkakenttää (liite 2, 2 (3)). Alue rajautuu idässä Kymijokeen, kaakossa kasarmintiehen, lounaassa Anjalantien asutusalueeseen sekä sähkölinjaan ja luoteessa Ahkojan luonnonsuojelualueeseen. Alueen lävitse kulkee joen uoma ja lisäksi puistossa on muutama suurempi oja. Alueella on luontopolkuja ja ulkoilureittejä sekä muutamia ehjiä juoksuhautoja. Alue sijaitsee noin viiden (5) kilometrin päässä Kouvolan keskustasta. Alueella on useita rakennuskulttuurikohteita sekä vanhoja kasarmirakennuksia, joita on muutettu asumis- ja työkäyttöön. (Kouvolan kaupunki: Korian pioneeripuiston osayleiskaava 2013.)

Alue on jaettu eri ohjelmien kesken ja jokaiselle on varattu oma alueensa. Sudenpentujen seikkailuun varattu alue on merkitty karttaan (Liite 2, 3 (3)). Alueella on metsää, suuria ojia, joen uoma sekä vanhat juoksuhaudat.

5.9 Aikataulu

Aikataulutus (liite 4) oli yksi tärkeimmistä asioista päivän aikana. Ohjelmaryhmän sudenpentuvastaava, Outi Ylinen, sai tehtyä toimivan aikataulutuksen ja liikkumissuunnitelman pioneeripuistoon. Päivän aikana puistossa on noin 2 500 sudenpentua sekä noin 2 200 seikkailijaa ja lisäksi vielä ryhmänohjaaja-aikuiset, joten liikkumiset ja aikataulut täytyi organisoida huolellisesti, jotta ei syntyisi ruuhkatilanteita.

Liitteessä olevasta aikataulutuksesta näkyy, kuinka päivä on jaoteltu ja organisoitu. Sudenpennot on jaettu kahteen eri ryhmään, jotka näkyvät aikataulussa violetilla pohjalla A–D ja sinisellä pohjalla E–F, heidän bussi-aikataulun mukaan. Violetit siis saapuvat tunnin aikaisemmin Pioneeripuistoon kuin siniset, mutta lopettavat päivän tunnin aikaisemmin kuin siniset. Lisäksi sudenpennot on jaettu vielä pienempiin osioihin partiopiirien mukaan ja ripoteltu eri toimintapisteisiin, mistä he lähtevät kiertämään puistoa ohjelmapistettäin, aikataulun mukaisesti. Jokaisessa piiriryhmässä (A–F) on reilu 300 sudenpentua ja lisäksi heidän ryhmänohjaajansa. Jokaiselle ryhmälle on lähetetty aikataulutus ennakkoon, jotta he tietävät, minne heidän tulee mennä seuraavaksi.

5.10 Järjestelyt

Suunnittelun lisäksi seikkailut vaativat jonkin verran järjestelyjä ja hankintoja. Kun sain listattua, mitä kaikkea tarvitsisin suunnitelmien toteutukseen, oli aika lähteä hankkimaan välineitä.

Puutavara ja naru olivat suurin menoerä. Tein jonkun verran taustatutkimusta, minkälainen naru olisi tarpeisiiniärkevin hankinta ja lopulta päädyin Sisal-köyteen. Köyden tärkeimpiä ominaisuuksia oli, ettei se veny paljoa kastuessaan ja että se on sopivan paksuista. Hämähäkinseitteihin valitsin hieman ohkaisempaa narua kuin muihin rakennelmiin. Ennen narujen ja puun hankkimista, tein laskelmia sekä selvitin hankintojen mää-

rää muun muassa rakentamalla yhden a-pukin. Puutavaran sain hankittua omien suhteit-
teni kautta ilmaiseksi Korian pioneeripuiston läheisestä metsästä. Puutavaran kuljetta-
miseen käytin omaa autoa sekä sukulaisilta lainattua peräkärriä. Puut katkottiin ja kul-
jetettiin talkoolaisvoimin.

KUVA 2. A-pukin mallikappale testissä Korian pioneeripuistossa. (Kuva: Sandra Kor-
paeus 2014)

Koska itse asuin tapahtumanjärjestämisen aikaan Tampereella ja tapahtuma itsessään
oltiin järjestämässä Kouvolassa, etäisyys toi jonkun verran haasteita tielle. Esimerkiksi
a-pukkien rakentamiseen olisi täytynyt rekrytoida vapaaehtoisia jo ennakkoon, koska
suunnitelmana oli, että a-pukit siirrettäisiin pioneeripuistoon valmiiksi rakennettuina.

Kävin muutaman vapaaehtoisen kanssa rakentamassa a-pukkeja ennen tapahtumaa, mutta loput pukit rakennettiin tapahtumaa edeltävänä päivänä pioneeripuistossa suorituspaikalla.

Tein hyvissä ajoin etukäteen jokaiselle seikkailulle kyltin, jotta kiertosuunta olisi päivän aikana kulkijoille selkeä. Kyltit tein lankusta, johon kirjoitin mustalla maalilla paikkojen nimet. Tapahtumapaikalla kyltteihin kiinnitettiin jalat ja ne lyötiin maahan kiinni.

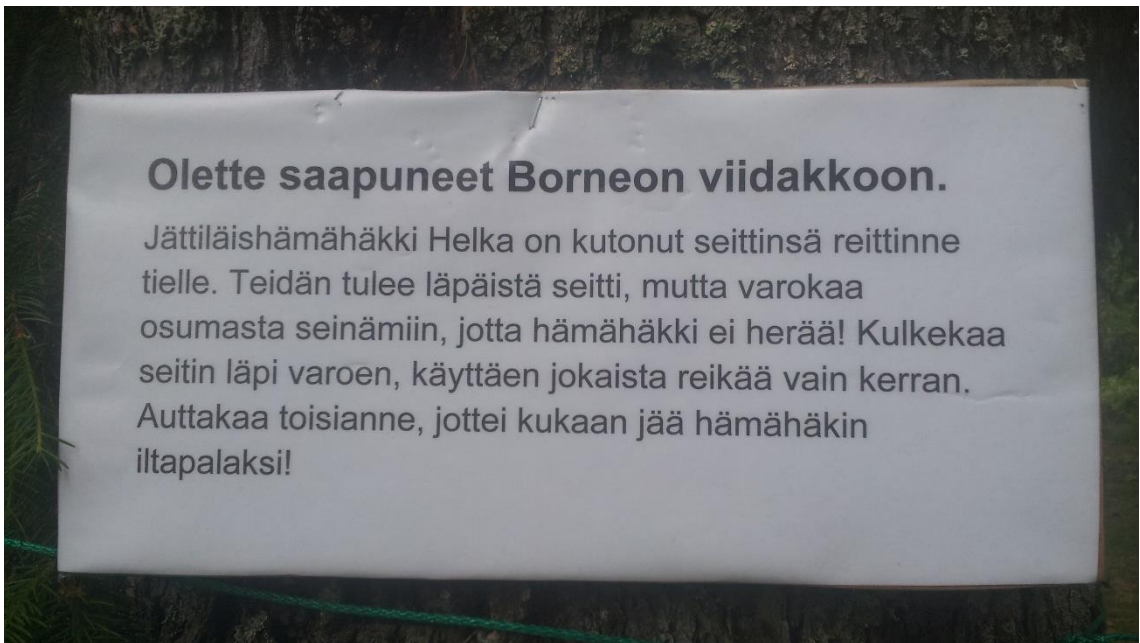

KUVA 3. Kyltit seikkailuihin. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

Tein myös eri seikkailuille ohjeet, mitä kussakin tehtäväpisteessä tulee tehdä. Päälystin ohjeet kontaktimuovilla, sillä kyseessä oli ulkoilmatapahtuma. Kyltit kiinnitettiin vasta tapahtuma-aamuna paikoilleen, jotta ne kestäisivät mahdollisimman hyvin. Alla olevissa kuvissa on muutama esimerkki ohjekylteistä.

KUVA 4. Grand Canyonin ohjeet. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

KUVA 5. Ohjeet Borneon viidakkoon. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

Koska oli tiedossa, että rakennustarvikkeita ei tule olemaan tarpeeksi talkoolaisille, minun täytyi hankkia ne jostain. Suhteitteni kautta sain Kouvolan Kelo-Versoilta tapahtuman ajaksi rakennustarvikkeita, kuten sahoja, kirveitä ja puukkoja lainaksi.

Puun ja narun lisäksi oli muitakin hankintoja listalla. Ylläolevien suunnitelmien mukaisesti hankintalistalla oli muun muassa ruuveja, nauvoja, sormivärejä, muutama iso aluslakana, naamiointiverkkoja ja sankoja. Suurimman osan hankinnoista sain kaupoista, mutta naamiointiverkot sain suhteitteni kautta lainaan Satakunnan lennostosta.

5.11 Esivalmistelut ja rakentaminen

Saavuvin Kouvolaan muutamaa päivää aikaisemmin, jotta voisin vielä muuttaa suunnitelmia, jos se olisi tarpeen. Olimme aikaisemmin tuoneet hankitut puutavarat Kymenlaakson partiolaisten piiritoimiston pihaan, josta siirsin ne peräkärillä pioneeripuistoon. Tapahtumapäivää edeltävänä päivänä, Pioneeripuistossa odotti muutamia talkoolaisia valmiina hommiin. Jaoin heille tehtäviä ja rakennusvälineitä. Yksi ryhmä rakensi A-pukkeja, yksi hämähäkinseittejä ja itse aloin rakentamaan juoksuhautoihin esteitä. Faith Factor Ay:n työntekijät rakensivat heidän kiipeilytoimintapisteitään.

Tapahtumapäivän aamuna saapuessani Pioneeripuistoon tarkistin kaikki suorituspisteet, jotta kaikki on edelleen kunnossa yön jäljiltä. Kävin työvoimatoimistoteltalla selvittämissä talkoolaisten määrän sekä hakemassa heille rannekkeet ja työpaidat. Osa talkoolaisista odotti jo seikkailualueella tehtävienjakoa. Jaoin talkoolaiset oppaiksi suorituspaikoille ja kerroin heille mitä missäkin tapahtuu. Aamuksi oli jäänyt muun muassa opasteiden ja kylttien paikoilleen laitto. Suunnittelutiimin kanssa pidimme vielä pikaisen kokouksen ennen tapahtuman alkua.

5.12 Seikkailuradat

Sudenpennut tulivat alueelle leiriportin kautta. Siinä heidät toivotettiin tervetulleiksi seikkailuun, ohjeistettiin ja annettiin maailmakartta, jos he eivät olleet sitä vielä saaneet. Yleensä tiesimme suoraan sanoa, minne ryhmien kannattaisi mennä eli missä ei ole ruuhkaa. Osa jäi maalaamaan leiriportin yhteydessä olevaan isoon lakanaan sormiväreillä. Päivän aikana lakanasta loppui tila, koska sudenpennut olivat niin innokkaita maalaamaan, olisikin ollut syytä ripustaa myös toinen lakana piirrettäväksi.

KUVA 6. Sormivärilakana päivän päätteeksi. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

Juoksuhaataesteratoja oli kaksi ja ryhmien lähdöt porrastettiin, jotta ei syntyisi liikaa ruuhkaa. Päivän aikana radat kestivät hyvin kulutusta ja juoksentelua. Ongelmia tuotti ainoastaan ryhmien liikkuminen toiminta-alueella. Kaikille osallistujille ei ollut aivan selvää, missä reitti kulkee tai minne suuntaan tehtävän loputtua tulee lähteä. Onnekseni sain suunnistuspisteeltä eristysnauhaa, jolla rajasin alueen paremmin.

KUVA 7. Osa Grand Canyon seikkailuradasta. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

Juoksuhautaesterata muokkaantui jonkun verran vielä rakennushetkellä, sillä osa hautoista oli liian huonossa kunnossa niiden käyttämiseen. Tikkaat rakennettiin tuomastani puutavarasta narulla ja vahvistettiin vielä ruuvein. Juoksuautojen päälle asetettiin pitkiä lankkuja ja niiden päälle aseteltiin naamiointiverkkoja. Tunnustelutehtävää varten rakennettiin kehikot, joiden päälle laitettiin kankaat. Kankaisiin leikattiin kolme aukkoa, joiden kautta sudenpennut pääsivät tunnustelemaan, mitä sangoissa on. Yhteen sangoista laitetaan vettä ja keitettyä spagettia, toiseen saippuavettä ja ilmapalloja, ja kolmannen käpyjä. Tunnustelupisteitä tehtiin kaksi, molempiin ratoihin omansa. Koska lukko ja avain -yhdistelmä tuntui liian mutkikkaalta, päädyin lukkoihin, joissa on kolmesta numerosta koostuva numerokoodi. Tein aikaisemmin numerolaput, jotka päällystin kontaktimuovilla ja laitoin pieniin minigrip-pusseihin. Sudenpentujen tehtävänä oli löytää saaveista tunnustellen numerolaput ja muistaa numerosarja. Tunnustelutehtävän jälkeen he hyppivät autonrenkaita pitkin aarrearkun luo, jonka lukkoon kävi ainoastaan numeroyhdistelmä tunnustelutehtävästä. Saatuaan aarrearkun auki, he saivat arkusta tarran maailmankarttaansa.

KUVA 8. Yksi aarrearkuista. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

A-pukit kestivät koko päivän hyvin. Koska pukeilla ylitettiin oja monta kertaa päivän aikana, oja kärsi hieman ja oli hieman rähjäntynyt päivän jälkeen. A-pukkien kanssa työskenteli kaksi talkoolaista. Lisäksi suorituspaikoilla oli opastetaulut. Päivän aikana tuli ilmi, että osa sudenpennuista oli jo suorittanut radan. He olivat luulleet, että se oli osa suunnistustehtävää, joka kulki aivan Eiffel Towerin vierestä.

Hämähäkinseittejä joutui päivän aikana hieman korjailemaan, sillä aukot olivat vääntyneet ja solmut antaneet myöten. Borneon viidakossa oli viisi suorituspistettä ja jokaisella pisteellä oli kirjalliset ohjeet tehtävän suorittamiseksi. Ohjeiden lisäksi paikalla oli myös yksi talkoolainen opastamassa ja auttamassa ryhmiä.

Faith Factor oli rakentanut monta kiipeilyrataa ja ne olivat lasten suosiossa. Ne myös keräsivät jonkun verran jonoa, sillä jokainen meni omaan tahtiin radalla eikä samaan aikaan voinut olla liian paljon lapsia narujen päällä. Kesken päivän huomasin, että osa köysien tuista oli tippunut ja pyysin Faith Factorin työntekijöitä korjaamaan ratoja. Tehtävän suoritus piti siksi aikaa pysäyttää, mikä sai hieman närkästystä aikaiseksi. Kuitenkin lasten turvallisuus oli ensisijaisen tärkeää ja lapset pääsivät korjausten jälkeen jatkamaan. Päivän aikana radoilla oli auttamassa Faith Factorin työntekijöitä sekä muutama talkoolainen.

KUVA 9. Sudenpennut kiipeilyradalla. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

5.13 Johtopäätökset ja arviointi

Päivän aikana aikataulutukset toimi hyvin. Ainoastaan keskelle päivää suunniteltu ruuhka-tunti toi hieman jonoja suorituspaikoille ja vaati organisointia, mutta siitäkin selvittiin. Talkoolaisten ruokatauot täytyi porrastaa, joten joillain talkoolaisilla tuli turhan pitkä tauko syömisissä. Talkoolaisia olisi siis voinut olla enemmänkin, mutta sain kuitenkin organisoitua päivän mielestäni hyvin. Ilman talkoolaisia päivä ei olisi onnistunut, joten suuri kiitos heille.

Järjestäjäorganisaation teettämän kyselyn mukaan sudenpentujen seikkailurata sai arvo-sanaksi asteikolla 4–10 arvosanan 7,99. Kyselyyn vastasi yhteensä 320 henkilöä.

16. Anna kouluarvosana Suurjuhlan sudenpentuohjelmalle (4 huonoin, 10 paras)

Vastaajien määrä: 320

	4	5	6	7	8	9	10		Yhteensä	Keskiarvo
Heikko	3	6	11	53	157	78	12	Loistava	320	7,99

TAULUKKO 1. Kyselytulosten jakauma. (Suurjuhla 2014 Loppuraportti, Kymenlaakson Partiopiiri)

Kyselyn ja sanallisten palautteiden myötä voidaan todeta, että seikkailuratojen toteutus ja sujuvuus onnistuivat hyvin, ja lapset viihtyivät (Kymenlaakson Partiopiiri: Suurjuhla 2014 Loppuraportti). Tietenkin on asioita, joita olisi voitu tehdä toisin. Joillekin tehtävät olivat olleet liian helppoja ja suorittivat radat todella nopeasti. Toisaalta taas jotkut eivät kerenneet käydä kaikkia ratoja lävitse. Kuitenkin suurin osa palautteesta on ollut hyvää. Muutamia parannusehdotuksiakin saatiin kyselyn tuloksena ja niitä varmasti pystytään hyödyntämään seuraavaa tapahtumaa suunniteltaessa.

6 POHDINTA

Jo alun alkaen olin sitä mieltä, että opinnäytetyön aihe tulee olla itseäni kiinnostava, jotta se pitää motivaation yllä. Aihe tupsahti kuin suoraan syliin, oli mielenkiintoinen ja minulle täysin sopiva. Niinpä hyppäsin mukaan projektiin helmikuussa 2014, jolloin muut organisaation jäsenet olivat suunnitelleet tapahtumaa jo noin puolivuotta. Mukaan liittyminen kesken kaiken oli aluksi todella hämmentävää, varsinkin, kun oman partioharrastukseni lopettamisesta oli kulunut jo useampi vuosi. Ideoiden laatimisessa tuntui olevan aikamoinen hoppu, mutta suhteellisen nopeasti sain ideoita paperille ja suunnitelmia eteenpäin. Seikkailuratojen suunnittelua hankaloitti se, että asuin vajaan 200 kilometrin päästä tapahtumapaikasta. Pääsin kuitenkin aika ajoin paikan päälle suunnittelemaan ja mittailemaan tulevia suorituspaikkoja. Sain myös apua ohjelmapäälliköltä, joka kävi esimerkiksi mittaamassa oja ja ottamassa minulle kuvia suunnittelua varten, kun en itse päässyt paikalle.

Suunnittelu ja ideointi alkoivat siis helmikuussa 2014 ja samalla kirjasin itselleni muistutuksia suunnitelmista. Opinnäytetyön kirjoittamisen aikataulun määrittäminen vahvasti työn konkreettisen tuotteen eli tapahtuman järjestämisen nopea aikataulu. Ensinnäkin työn keväällä 2014 suunnittelun ja ideoinnin ohella alkoi työn teoriataustaan tutustuminen ja sen sisäistäminen tapahtuman varsinaista suunnittelua varten. Toiseksi tapahtuman lähestyessä, yhä tarkempi suunnittelu palaverineen, alueen maaston tiedustelu sekä tarvittavien resurssien hankinta osoittautui hyvin aikaa vieväksi. Tapahtuman jälkeistä aikataulua työn tuottamisesta oli taas siirrettävä eteenpäin syksyn ulkomaan työharjoittelun vuoksi. Näin ollen tämän tuotoksen varsinainen kirjoittamistyö alkoi vihdoin keväällä 2015. Koska en päässyt kirjoittamaan opinnäytetyötä yhteen putkeen, sen aloittaminen aina uudelleen tuntui todella hankalalta.

Itse projektityöskentely oli mielenkiintoista, mutta haastavaa ja stressaavaa. Olisi ollut parempi, jos olisin ollut mukana suunnittelussa ihan projektin alusta asti, jolloin asioihin perehtymiseen ja suunnitteluun olisi jäänyt enemmän aikaa. Parasta projektissa oli itse tapahtumapäivä, kun näki iloiset lapset ympäriinsä innoissaan seikkailuista. Vaikka minulla olikin suuria ongelmia aikataulullisesti opinnäytetyön kirjoittamisessa, itse kirjoitusprosessi sujui kuitenkin yllättävän nopeasti enkä kokenut sitä haastavaksi. Vaikeinta työssä oli sen aloittaminen ja lopettaminen.

Vahvuutena tässä työssä on teoriapohjan vahva sitominen onnistuneen tapahtuman käytännön suunnittelussa ja tuottamisessa. Esimerkiksi teoriaosuuden strategiset ja operatiiviset kysymykset saivat kasvot tämän työn tapahtuman suunnittelussa ja näin ollen suunnittelu sai haastavasta aikataulusta huolimatta nopeasti punaisen langan. Toisena vahvuutena tälle työlle on ollut vahva motivaatio mahdollisimman onnistuneen tapahtuman tuottamiseksi sudenpennuille. Työ ei ole ollut pelkästään teorian kirjoittamista, vaan myös todellista tekemistä ja toteuttamista. Juuri nämä tekijät ovat vahvistaneet työn arvoa.

Tämän työn aikataululliset haasteet saivat työn välillä tuntumaan ikuisuusprojektilta, mutta mielestäni sain kuitenkin aikaan melko kompaktin paketin. Sain arvokasta kokemusta tapahtuman järjestämisestä, vaikka olinkin vastuussa vain tapahtuman yhdestä osa-alueesta. Oli mielenkiintoista olla mukana järjestäjäorganisaatiossa ja peilata teoriaa käytäntöön. Sain tämän kokemuksen myötä lisää kokemusta työelämään ja olen varmas-ti itsevarmempi, jos vielä tällaisia projekteja vastaan tulee. Toivon, että Suurjuhla 2014 järjestäjäorganisaatio on tyytyväinen tapahtuman seikkailuosuuteen ja voi käyttää suunnitelmiani myös jatkossa.

LÄHTEET

Eventus. 2000. Tilaisuuksien järjestäjän opas. Helsinki: Thinktank Oy

Haarala, R. 2004. Suomen kielen perussanakirja. 1. osa, A–K. 2. painos. Helsinki: Edita Prima Oy.

Haarala, R. 2004. Suomen kielen perussanakirja. 3.osa, S–Ö. 2. painos. Helsinki: Edita Prima Oy.

Hakonen, N. 1995. Partiojohtajan käsikirja. 1. painos. Hämeenlinna: Oy Partio Scout Ab.

Heikkilä, T. 2001. Tilastollinen tutkimus. 3. uudistettu painos. Helsinki: Oy Edita Ab.

Hillcourt, W. & Baden-Powell, O. 1992. Baden-Powell. Sankarin kaksi elämää. Suom. Hietala, H. 1.painos. Jyväskylä: Partio Kirja Oy. Alkuperäinen teos 1964.

Iiskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtumanjärjestäjille. Helsinki: Suomen Liikunta ja Urheilu Oy.

Jaakkola, T., Liukkonen, J. & Sääkslahti, A. 2013. Liikuntapedagogiikka. Jyväskylä: PS-kustannus.

Kauhanen, J., Juurakko, A. & Kauhanen, V. 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. 1. painos. Vantaa: WSOY.

Kokoontumislaki 23.12.1999/1257.

Kouvolan kaupunki. 2013. Korian Pioneeripuiston osayleiskaava. Luettu 21.4.2015.
<http://ep.kouvola.fi/kokous/20133174-9-4.PDF>

Kymenlaakson Partio Piiri. 2014. Suurjuhla 2014 Loppuraportti. Luettu 29.05.2015. Ei julkisessa levityksessä.

Museovirasto. 22.12.2009. Valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt RKY. Korian kasarmialue. Luettu 21.4.2015.
http://www.rky.fi/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=1433

Niilo-Rämä, A. 2008. Partiojohtajan käsikirja. 1.painos. Keuruu: Oy Partio Scout Ab.

Paavilainen, M. 2010. Aina valmiina. Partio liike Suomessa 1910–2010. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Partio.fi. 2013. Tilastot. Jäsenmäärä ja liittyneet 2012–2013. Luettu 23.5.2015.
<http://toiminta.partio.fi/lippukunta/tilastot/tilastot>

Tierala, H. 1983. Juurista nykyaikaan. Teoksessa Suomen partiolaiset (toim.) Partiokasvatus. 3. painos. Kerava: Partio Kirja Oy.

Vallo, H. & Häyrinen, E. 2008. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. 2. painos. Helsinki: Tietosanoma Oy.

Vallo, H. & Häyrinen, E. 2012. Tapahtuma on tilaisuus. Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. 3. painos. Helsinki: Tietosanoma Oy.

Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallisen opinnäytetyön kirjoittaminen. Jyväskylä: Tammi.

Vuoripuro, J. 2007. Suurten yleisötilaisuuksien turvallisuusopas. Helsinki: Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö.

Välkylä, T. 2003. Turvallisuus yleisötapahtumissa. 2. painos. Pori: Ympäristö ja Terveys-lehti.

LIITTEET

Liite 1. Maailmankartta

Kuva 10. Kuva maailmankartasta. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

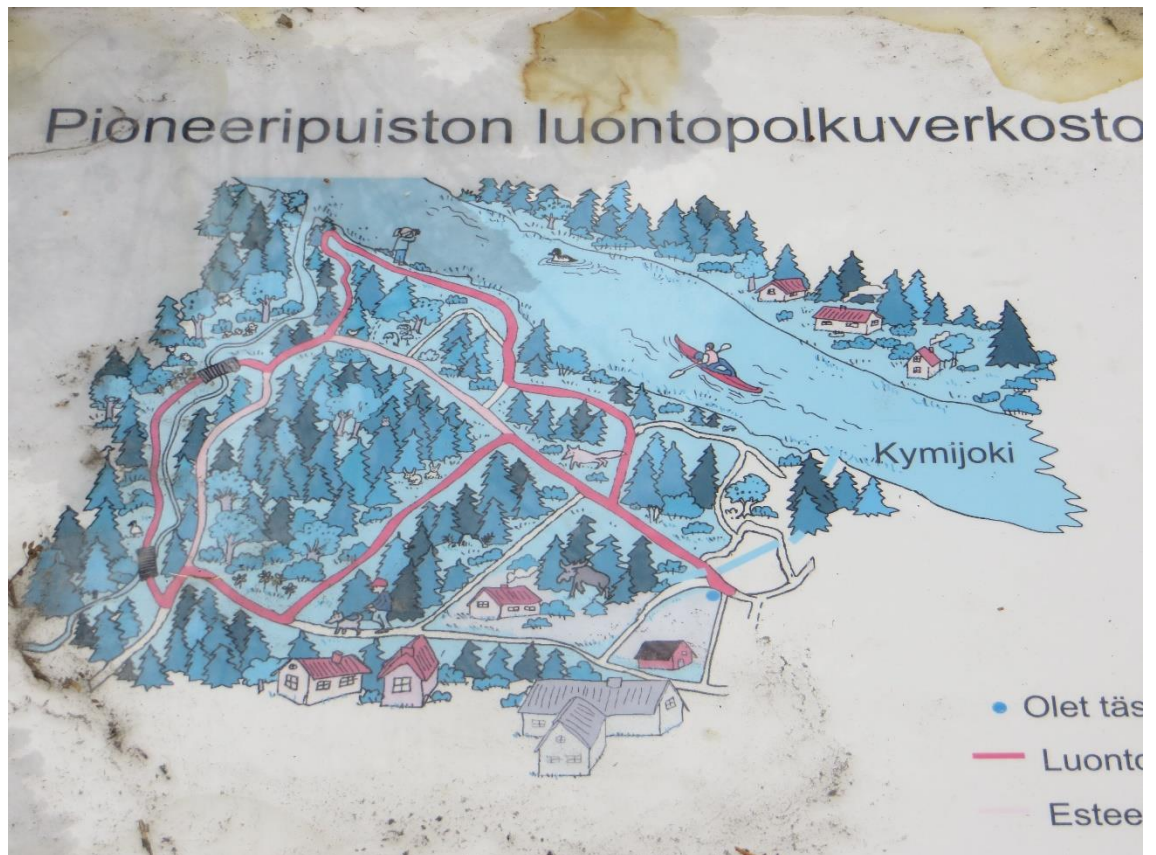
Liite 2. Pioneeripuiston kartat

1 (3)

KUVA 1. Pioneeripuiston maastokartta. (Kouvolan kaupunki 2008)

(jatkuu)

KUVA 2. Pioneeripuiston luontopolkuverkostot. Korian Pioneeripuisto. (Kuva: Sandra Korpaeus 2014)

KUVA 3. Sudenpentujen seikkailuille varattu alue rajattuna asemakaavoituskarttaan.
(Outi Ylinen 2014)

Liite 3. Juoksuhaudat

KUVA 11. Kuvia Pioneeripuistosta kevättalvella. (Kuva: Sanna Salu 2014)

Liite 4. Aikataulutus

	A	B	C	D	E	F	G	H
9.10	Ruo- kaApp s	Musiikki	Seikkai- lu	Suunnis- tus				
10.2 0	Mu- siikki	Seikkai- lu	Suun- nistus	Ruo- kaApps	Ruo- kaApps	Musiikki	Seikkailu	Suunnistus
11.3 0	Ruo- kailu	Ruokai- lu	Ruokai- lu	Ruokailu	Musiikki	Seikkai- lu	Suun- nisus	Ruo- kaApps
12.4 0	Seik- kailu	Suun- nistus	Ruo- kaApps	Musiikki	Ruokailu	Ruokai- lu	Ruokailu	Ruokailu
13.5 0	Suun- nistus	Ruo- kaApps	Musiikki	Seikkailu	Seikkailu	Suun- nistus	Ruo- kaApps	Musiikki
15.0 0	Ruo- kailu	Ruokai- lu	Ruokai- lu	Ruokailu	Suunnis- tus	Ruo- kaApps	Musiikki	Seikkailu
16.1 0					Ruokailu	Ruokai- lu	Ruokailu	Ruokailu

Taulukko aikataulutuksesta. (Outi Ylinen 2014)